

SUY NIỆM NHÂN LỄ GIÁNG SINH 2022

Kính thưa Anh Chị Em Ki-tô hữu,
Kính thưa Quý vị thiện chí thành tâm,

Nhân loại lại sắp mừng lễ Giáng sinh, kỷ niệm biến cố nhập thể, đản sinh làm người của Con Thiên Chúa là Đức Giê-su, Đấng đã phân đôi lịch sử nhân loại và kết liên hai cõi đất trời. Đối với dân Việt chúng ta ở trong lần ngoài nước, lễ Giáng sinh này cũng mang nhiều ý nghĩa đặc biệt.

Trước hết, Con Thiên Chúa thân thiêng vô hình đã mang lấy thân phận phạm nhân hữu hình. Ngài đã không ngại nhập thể và nhập thế, hóa thân làm một con người có danh tính rõ ràng, tại một địa điểm và một thời điểm rõ rệt. Làm như thế, Ngài đã muốn tỏ ra tôn vinh nhân tính, tôn vinh nhân phẩm, muốn dạy chúng ta biết rằng mọi con người đều đáng quý trọng vì chính Thiên Chúa đã quý trọng họ, mọi con người đều đáng yêu thương vì Thiên Chúa đã yêu thương họ, mọi con người đều đáng được sống vì Thiên Chúa đã cùng sống với họ, bên họ và như họ.

Thế nhưng, giờ phút này đây, tại nhiều nơi trên hành tinh, đặc biệt tại quê cha đất mẹ của chúng ta, nhân phẩm đã được đối xử thế nào? Chúng ta chạnh lòng nghĩ đến hàng triệu trẻ thơ đất Việt bị hạ sát mỗi năm trước khi chào đời; hàng triệu thanh thiếu niên đã chẳng được hưởng một nền giáo dục nhân bản tiến bộ; hàng triệu thanh niên thiếu nữ có nhân phẩm bị chà đạp qua các công việc kiêu lao nô, tình nô trong nước hay ngoài nước. Chúng ta chạnh lòng nghĩ đến hàng triệu đồng bào bị cướp hết ruộng đất, nhà cửa và phải sống lang thang đầu đường, xó chợ, cuối vườn hoa, cạnh cửa quan im lìm; hàng ngàn công dân Việt chỉ vì muốn đứng thẳng như một con người mà nay đành cong lưng dưới xiềng xích cùm gông, chỉ vì muốn giống lên tiếng nói sự thật mà nay đành phải câm lặng trong tù ngục, quản chế, phong tỏa. Chúng ta chạnh lòng nghĩ đến hàng chục triệu đồng bào bị tước mất mọi nhân quyền và dân quyền cơ bản, phải im tiếng như tượng gỗ, cúi đầu như nô lệ, khép nép như cỏ cây và chỉ được phép thỏa mãn những nhu cầu vật chất như loài súc vật.

Thứ đến, Đức Giê-su đã phải giáng sinh trong cảnh khốn cùng nghèo khó, trên tổ quốc bị xâm chiếm, bơ vơ nơi chính quê hương mình, rồi bị bạo quyền săn đuổi, đến độ phải trốn ra hải ngoại. Phải chăng Ngài đã thật sự chia sẻ số phận bi thảm của dân tộc chúng ta từ hơn nửa thế kỷ nay?

Thưa đúng hẳn như thế! Tìm đâu ra vị trí Việt Nam trong những quốc gia sung túc trù phú, văn minh tiến bộ trên hành tinh? Tìm đâu ra hình ảnh Việt Nam tự do độc lập, toàn

vẹn lãnh thổ và trọn vẹn chủ quyền trước quốc tế? Vì sao trên chính đất Việt, bao dân Nam vẫn mãi bơ vơ, không mảnh đất cắm dùi, không cuộc sống đáng hưởng, không quyền lợi được tôn trọng, không số phận và tương lai do chính mình định đoạt? Vì sao bao con cháu giống nòi Lạc Việt, mấy ngàn năm cư ngụ trên mảnh đất hình chữ S, đã phải băng rừng lội suối, cuời sóng vượt trùng dương, tìm chốn dung thân nơi đất khách, mà cho đến tận hôm nay, nhiều kẻ vẫn không thể trở lại quê nhà? Ai đã gây nên cảnh ly tán lòng người, ly tan dân tộc như thế? Ai đã đẩy đưa đất nước, xô đẩy nhân dân vào thảm trạng như thế?

Kính thưa Anh Chị Em và toàn thể Quý vị,

Trong đêm Giáng sinh, các thiên thần đã hát: “*Vinh danh Thiên Chúa trên trời. Bình an dưới thế cho loài người Chúa thương*”. Sứ điệp này đã được thực hiện tại nhiều nơi đang nỗ lực dân chủ hóa, tự do hóa, văn minh hóa và nhân đạo hóa trên thế giới này, nhưng xem ra vẫn còn là một khát khao cháy bỏng trên quê hương chúng ta.

Thiên Chúa vinh quang sao được trong một thể chế chủ trương vô thần, vô thần tranh đấu, luôn mưu tính triệt hạ mọi niềm tin bằng cách công cụ hóa các Giáo hội? Thiên Chúa vinh quang sao được khi con cái thể nhân của Ngài không thể sống thực, là sống có tự do xét như con người và sống có dân chủ xét như xã hội.

Bình an sao được khi mọi nhân quyền cơ bản chỉ hiện diện trên giấy tờ luật pháp nhưng bị hủy tiêu trong thực tế của luật rừng và luật tiền? Bình an sao được khi từ lúc lọt lòng mẹ đến lúc xuống nắm mồ, con người bị trói buộc trong một bộ máy cai trị khắt khe, một hệ thống quản lý nghiêm ngặt, một màng lưới khủng bố bạo tàn bằng từng từng lớp lớp an ninh, từng từng lớp lớp luật lệ, từng từng lớp lớp biện pháp?

Bình an sao được khi mọi tư tưởng đều có thể bị kiểm soát, mọi lời nói đều có thể bị bắt bẻ, mọi chữ viết đều có thể bị sấm soi, mọi hành động đều có thể bị theo dõi và mọi thái độ đều có thể bị đặt vấn đề?

Bình an sao được khi đức tin tôn giáo bị khống chế, lòng tin yêu bị áp đặt đối tượng, niềm hy vọng bị hướng đến một tương lai không tương, hảo huyền? Bình an sao nổi khi con người không nói được lời cần nói, nghe được sự thật cần nghe, bệnh vực được lẽ phải cần bệnh vực, bày tỏ được thái độ cần bày tỏ?

Bình an sao nổi khi nhà cửa đất đai dễ bị công quyền tước đoạt, khi tiếng kêu oan, đơn thưa gửi dễ bị cửa quan trù dập tháng năm dài, khi quyền lợi của bản thân và tập thể dễ bị chà đạp bởi giới cầm cân công lý, khi những điều kiện sống phẩm giá con người bị những kẻ quản lý xã hội làm cho tiêu biến hay suy giảm?

Bình an sao nổi khi trở về thăm quê cha vẫn có thể bị trục xuất, vu khống, bắt giữ hay khi sống trên đất mẹ vẫn có thể bị cầm cố, quản chế, bỏ tù chỉ vì lòng yêu dân chủ tự do, thương tổ quốc dân tộc?

Hỡi Con Thiên Chúa làm người, xin đổ đầy lòng thể nhân, nhất là lòng dân Việt, sứ điệp và ân phúc của lễ Giáng sinh hôm nay, để chúng con thực hiện và hoàn tất công trình tình yêu mà Ngài đã khởi sự, để chúng con xây dựng một thế giới an bình, một quê hương hạnh phúc, trong đó sẽ ngự trị chân lý, công bình, tình thương và tự do, như lòng Ngài mong mỏi./.

Phát biểu từ Huế, Việt Nam, ngày 19/12/2007

Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi

Nguồn: Internet eMail by Tung Nguyen chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, December 18, 2022
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*